

άντροσπιτο τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄντρας καὶ σπῖτι.

Οἰκία ὅπου κατοικοῦν μόνον ἄνδρες. Ἀντίθ. γυναικό-σπιτο.

άντροσταμα τό, ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 68 ἄδρόσταμα Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἄντροστεμα Κάρπ. ἄδρόστεμα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄντρας καὶ στάμα.

Τὸ ὕψος ἀνδρικοῦ ἀναστήματος ἔνθ' ἄν. : Τὸ λινάρι γίνεται ἓνα ἄδρόσταμα ψηλὸ Μάν. Ψηλὰ ὡς ἓνα ἄντροστεμα Κάρπ. Ὁ Ἀργύρις ἐλουζόταν 'ς τὸ Βαθυλάκωμα κ' ἐζήλευαν οἱ νεράιδες τὸ λεβέντικό του ἄντροσταμα ΚΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν.

άντροσύνη ἡ, Α'Εφταλ. Μαζώχτρ. 29 ΦΠολίτ. ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 359 — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἄνδροσύνη.

Ἡ ἀνδρότης ἔνθ' ἄν. : Τὸ μουστάκι του πάλε τὸ καστανό... σοῦ παρουσίαζε ἄντροσύνη καὶ ζεστασιὰ Α'Εφταλ. ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Τοῦ νεοῦ ἡ καρδιά φτεροκοπᾷ, τὰ χεῖλη κλεῖ ἄντροσύνη, βαθεῖα ἡ ματιά του, ἀνέγνωση σὰν τὸ γαλήνιο πόντο ΦΠολίτ. ἔνθ' ἄν.

άντροῦ ἡ, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας.

Γυνὴ μαινομένη ἐξ ἔρωτος πρὸς ἄνδρα, ἀνδρομανής.

άντρούδης ὁ, Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδης.

Σύζυγος, θωπευτικῶς : Ἄσμ.

Φεγγάρι μ' που 'σαι ἀψηλὰ καὶ χαμπηλὰ κοιτάξεις, μὴν εἶδες τὸν ἄντροῦδὸ μου, τὸν ἀγαπητικό μου ;

Συνών. ἄντρουλλάκις, ἄντρούλλης 2.

άντρούκλα ἡ, Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἄδρούκλα Κρήτ. Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦκλα.

Ἀντρούκλακας, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Εἶνι κοντζάμ ἄδρούκλα! Λέσβ.

άντρούκλακας ὁ, ἀμάρτ. ἄδρούκλακας Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρούκλας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακας.

Ἀνὴρ μεγαλόσωμος, ὑψηλοῦ ἀναστήματος : Ἐκατοῖκα ἐκεῖα παρὰ νῶ ἓνας μεγάλος ἄδρούκλακας. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄντρακαρᾶς.

άντρούκλαρος ὁ, Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἄδρούκλαρος Νάξ. (Γαλανᾶδ.) ἄδρούκλαρους Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρούκλας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -αρος.

Ἀντρούκλακας, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Ἦταν ἓνας κοντζάμ ἄντρούκλαρος ὡς 'κεῖ 'πάνου Βούρβουρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄντρακαρᾶς.

άντρούκλας ὁ, Ζάκ. Ἦπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Μακεδ. Στερελλ. (Ἄμφ. Κεφαλόβρ.) — LRoussel Crammaire 328 ἄδρούκλας Θράκ. (Κομοτ.) ἄντροκλας Πελοπν. (Αἰγ.) Ρόδ. ἄδρουκλας Κεφαλλ. ἄντροκλος Εὐβ. (Κύμ.) ἄντροῦκλος Θράκ. ἄντρίκλας Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦκλας.

Ἀντρούκλακας, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Ἦρθεν ὁ δεῖνα, ἓνας ἄντροκλας ἴσαμ' ἐκεῖ 'πάνω Αἰγ. Πήγαινε ἓνας ἄντροῦκλος καὶ τὴν καταστεναχωροῦσε Θράκ. Γιὰ κοίτα του, σουστός ἄντροῦκλας γίγ'κι Ζαγόρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄντρακαρᾶς.

άντρούλλακας ὁ, ἀμάρτ. ἄδρούλλακας Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρούλλης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακας.

Ἀντρούκλακας, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Μωρὲ ἄδρούλλακας! Λακων. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀδρούλλακας Κρήτ.

άντρουλλάκις ὁ, ἀμάρτ. ἄδρουλλάκις Κρήτ. ἄδρουλλάτοις Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρούλλης καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκις.

Σύζυγος, θωπευτικῶς ἔνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Γιὰ τὸ Θέ', ἄδρουλλάκι μου, νερὸ γιὰ τὴ ψυχὴ σου!

Κρήτ. Συνών. ἄντρούδης, ἄντρούλλης 2.

άντρούλλης ὁ, κοιν. ἄντρούφλι τό, Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦλλης.

1) Ἀνθρωπίσκος Καλαβρ. (Μπόβ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνθρωπάκι 1. 2) Ἀντρουλλάκις, ὁ ἰδ., κοιν. : Ἀντρούλλη μου, ποῦ ἦσουν καὶ σὲ περίμενα τόση ὥρα; Ἀθῆν.

άντρούλλιακας ὁ, Βιθυν. Θράκ. (Καλλίπ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦλλιακας.

1) Ἀντρούκλακας, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Ἀντρούλλιακας καὶ ποῖος βγήκε νὰ κυνηγήσῃ

μὲ τὰ ξεφτέρια τῆς Βλαχιάς, μὲ τ' ἄρματα τῆς Πόλης

Καλλίπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄντρακαρᾶς. 2) Γενναῖος ἀνὴρ Βιθυν. Συνών. παλληκαρᾶς.

άντροῦτσος ὁ, Ἀθῆν. Πελοπν. (Κορινθ.) Σῦρ. ἄντροῦτσα ἡ, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦτσος.

Κόρη ἀνδρώδης, ζωηρὰ καὶ εὐτολμος ἔνθ' ἄν. : Εἶναι μὰ ἄντροῦτσα! Ἀθῆν. Εἶναι αὐτὴ ἓνας ἄντροῦτσος! Ἀθῆν. Κορινθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄντροκόριτσο. Πβ. ἀντριτσάνα. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἦπ. (Πρέβ.) Στερελλ. (Λοκρ.)

άντροφέρνω σύννηθ. ἄδροφορνω Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἄντροφέρνου Εὐβ. (Ὁξύλιθ.) ἄντροφέρου Ἦπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄντρας καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ οὗ ὡς β' συνθετ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 252.

Φαίνομαι ὡς ἀνὴρ, ἔχω τρόπους ἀνδρός, ἐπὶ γυναικὸς ἔνθ' ἄν. : Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἄντροφέρνει σύννηθ. Ἀντίθ. γυναικοφέρνω.

άντρόφωνη ἐπίθ. θηλ. ἀμάρτ. ἄδρόφωνη Πάρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄντρας καὶ φωνή.

Ἡ ἔχουσα ἀνδρικήν φωνήν, ἐπὶ γυναικός : Αὐτὴ εἶναι ἄντρόφωνη γυναῖκα.

άντροχωριστής ὁ, Λεξ. Πρω. ἄδρειουχωριστής Λέσβ. ἄδρουχωρίστ'ς Λέσβ. Θηλ. ἄντροχωρίστρα σύννηθ. ἄντροχωρίστρα Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) ἄντροχωρίστ'α Πόντ. (Χαλδ.) ἄντροχωρίστρα βόρ. ἰδιώμ. ἄδρουχωρίστρα Θήρ. Πελοπν. (Μάν.) ἄδρουχωρίστρα Θεσσ. (Καλαμπάκ.) ἄδρειοχωρίστρα Πάρ.

